

Η Εκκλησία κρατά άσβεστη τη φλόγα της ιστορικής μνήμης του Ελληνισμού

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Άσβεστη τη φλόγα της ιστορικής μνήμης του Ελληνισμού κρατά η Εκκλησία με τις επετειακές εκδηλώσεις τις οποίες διοργανώνει σε ολόκληρο τον κόσμο.

Μπορεί φέτος διανείμουμε ένα επετειακός έτος, με αφορμή τη συμπλήρωση 200 ετών από την Ελληνική Επανάσταση του 1821, ωστόσο είδα το διήμερο που μας πέρασε οι εκδηλώσεις να εστιάζουν και σε άλλα ιστορικά ορόσημα, όπως η Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού από τους Τούρκους και η Μάχη της Κρήτης.

Αναφορικά με τη Γενοκτονία των Ποντίων το μήνυμα ήταν σαφές. Η διεθνής κοινότητα να αναγνωρίσει άμεσα αυτό το στυγερό έγκλημα. Στο διάστημα μεταξύ των ετών 1914 και 1922 εξοντώθηκαν 200.000 περίπου Έλληνες του Πόντου. Ελληνικές πόλεις με συνεχή ζωή και πολιτισμό για περισσότερο από 2700 χρόνια καταστράφηκαν. Σχολεία, εκκλησίες, ιδρύματα ερημώθηκαν. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ιστορικών 815 ελληνικές κοινότητες, 1.134 εκκλησίες και 960 σχολεία καταστράφηκαν. 353.000 Έλληνες, κάτοικοι του Πόντου, σφαγιάστηκαν, εξοντώθηκαν ή πέθαναν στις πορείες από τις κακουχίες και την πείνα συνολικά.

Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, χθες Κυριακή 23 Μαΐου, από το Πανελλήνιο Προσκύνημα της Παναγίας Σουμελά , «στα 102 χρόνια που πέρασαν οι Έλληνες του Πόντου αλλά και ολόκληρος ο Ελληνισμός δεν ξέχασαν τι συνέβη. Ο Ποντιακός Ελληνισμός δεν ξέχασε ποτέ ούτε τις παραδόσεις ούτε τα ήθη ούτε τα έθιμα ούτε τους χορούς ούτε τα τραγούδια του Πόντου, που εκφράζουν τον πόνο αλλά και τη λαχτάρα της ψυχής τους για τις πατρογονικές τους εστίες, και αγωνίζονται για την αναγνώριση της θηριωδίας που υπέστησαν και της Γενοκτονίας από όλον τον κόσμο». Πράλληλα ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε πως «ο αγώνας όμως για την αναγνώριση της Γενοκτονίας που υπέστη ο Ποντιακός Ελληνισμός δεν είναι χρέος μόνο των Ποντίων αλλά και ολόκληρου του Ελληνισμού και όλου του πολιτισμένου και δημοκρατικού κόσμου. Είναι χρέος μας, ιδιαιτέρως φέτος που τιμούμε τα 200 χρόνια από την εθνική παλιγγενεσία, για την οποία αγωνίσθηκε και ο Ποντιακός Ελληνισμός, να αγωνισθούμε όλοι μαζί, ενωμένοι, και ιδίως οι Πόντιοι, με μία ψυχή και με μία φωνή, χωρίς διαιρέσεις και διασπάσεις, για να

δι-και-ωθούν τα θύ-μα-τα μιάς απάν-θρω-πης και αποτρόπαιης εξοντώ-σεως και να καταδικαστούν απερί-φραστα τα φοβερά εγκλήματα εναντίον τους και κατά της αν-θρω---πότητος».

Υπάρχουν όμως και ιστορικά γεγονότα τα οποία φέρνουν κοντά ακόμα και λαούς όπως αυτό της μάχης της Κρήτης τον Μάιο του 1941. Χθες στο Σύνδευ, μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, τελέστηκε επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως των θυμάτων της Μάχης της Κρήτης. Ο Αρχιεπίσκοπος μίλησε στο εκκλησίασμα για το ηρωικό και θυσιαστικό φρόνημα με το οποίο αγωνίστηκαν οι Κρήτες την Άνοιξη του 1941, υπενθυμίζοντας ότι διέψευσαν την πεποίθηση των Γερμανών πως η κατάληψη της Μεγαλονήσου θα ήταν μία εύκολη υπόθεση. Επιπλέον, μνημόνευσε τη συμβολή των συμμαχικών δυνάμεων στην υπεράσπιση του νησιού, όσο και τη συμμετοχή των Αυστραλών πολεμιστών.

Αναφέρθηκε, μάλιστα, και στον συγκινητικό διάλογο που είχε την προηγούμενη

ημέρα, στο περιθώριο της εκδήλωσης μνήμης που έλαβε χώρα στο Martin Place του Σύδνεϋ, με τον βετεράνο πολεμιστή των ANZACs, κ. Alf Carpenter. Ο κ. Carpenter μοιράστηκε με τον Σεβασμιώτατο τις αναμνήσεις που είχε από τη γνωριμία του με κληρικούς και μοναχούς στο Ηράκλειο και στο Ρέθυμνο, όπου είχε πολεμήσει το 1941, καθώς και από τη γνωριμία του με τον τότε Μητροπολίτη Ηρακλείου και με τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, οι οποίοι αμφότεροι τον είχαν επισκεφθεί στα νοσοκομεία όπου νοσηλεύτηκε μετά από τραυματισμό του. Στο τέλος, μάλιστα, όπως με συγκίνηση μετέφερε ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, ο παλαίμαχος Αυστραλός πολεμιστής που διάγει το 104ο έτος της ηλικίας του, του εξέφρασε την επιθυμία να τελέσει ο ίδιος την κηδεία του, όταν φύγει από την παρούσα ζωή.

Με αφορμή και αυτήν την εμπειρία, ο Σεβασμιώτατος εστίασε τον λόγο του στους ισχυρούς δεσμούς που σφυρηλατήθηκαν μεταξύ των λαών της Ελλάδας και της Αυστραλίας στις συνθήκες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, απευθύνοντας παρότρυνση για διατήρηση αυτών των δεσμών και στις σημερινές συνθήκες της ειρήνης. «Η Μάχη της Κρήτης έχει ιδιαίτερη σημασία για την Αυστραλία», σημείωσε, «γιατί έφυγαν από εδώ παιδιά και πήγαν και πολέμησαν για να ελευθερώσουν τον δικό μας τόπο». «Και ήμασταν ενωμένοι στον πόλεμο», συνέχισε, «όπως πρέπει να συνεχίσουμε να είμαστε ενωμένοι και στην ειρήνη. Να μην ξεχνάμε τους ιστορικούς μας δεσμούς και να έχουμε ευγνωμοσύνη ο ένας στον άλλο».

Στο κεντρικό Κενοτάφιο της Τασμανίας, στο Χόμπαρτ, παρουσία εκπροσώπων της Ομογένειας και των Αυστραλιανών Αρχών, τιμήθηκε το Σάββατο, 22 Μαΐου, η 80η επέτειος της Μάχης της Κρήτης.

Παρέστησαν η Κυβερνήτρια της Τασμανίας, κ. Kate Warner, η Γενική Εισαγγελέας και Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Elise Archer, βουλευτές από τη νησιωτική πολιτεία της Αυστραλίας, καθώς και ο Πρόεδρος της Κρητικής Ομοσπονδίας Αυστραλίας και Νέας Ζηλανδίας, κ. Αντώνης Τσουρδαλάκης. Μετά από το Τρισάγιο, πραγματοποιήθηκε κατάθεση στεφάνων. Ο π. Πρόχορος, Αρχιερατικός Επίτροπος Καμπέρας και Τασμανίας, κατέθεσε στεφάνι στο Μνημείο εκ μέρους της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας και του Σεβασμιωτάτου κ. Μακαρίου.

Επιμνημόσυνη δέηση τελέστηκε για τη μάχη της Κρήτης και στα Χανιά παρουσία του υπουργού Εθνικής Άμυνας, Νίκου Παναγιωτόπουλου.

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr